

Українська асоціація лікарів
Українська лікарська асоціація
Ukrainian Medical News
The scientific & practical journal of the
Ukrainian Medical Association
Відомості про видавця та редакцію: www.uzl.org.ua (Україна, м. Київ, вул. Миколаївська, 199Б)

XV КОНГРЕС СФУЛІТ

м. Чернівці
16 – 18 жовтня 2014 року
МАТЕРІАЛИ

2

РЕДАКЦІЯ – РИТЕЛ – ПЕРКАТО

0

1

4

804. СТРЕС-ЛІМІТУЮЧА АНТИОКСИДАНТНА СИСТЕМА ЗА УМОВ ДІЇ ЕКСТРЕМАЛЬНИХ ФАКТОРІВ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ТИПОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЦНС

Федоренко Ю.В.

м. Львів, Україна, Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького

Відомо, що механізми розвитку адаптаційних реакцій за умов дії екстремальних чинників будь-якого генезу залежать від низки різноманітних факторів екзогенного й ендогенного походження, зокрема і від індивідуально-типологічних особливостей ЦНС (Бахшалиєва А.Я., 2010; Исмайлова Х.Ю., 2007; Майоров О.Ю., 2011). Для конкретного індивідуума характерні свої адаптаційні резерви і функціональна активність організму та його окремих систем.

Метою роботи було в експериментальних дослідженнях на білих щурах виявити взаємозв'язок між типом ЦНС і станом стрес-лімітуючої антиоксидантної системи на фоні хімічного (важкі метали), гіпокінетичного стресу і помірного фізичного навантаження. Типологічні властивості ЦНС визначали за показниками поведінкових реакцій тварин у тестах «відкрите поле» і «діряве поле». У тканині головного мозку та крові тварин визначали продукти перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ) та антиоксидантного захисту (АОЗ). Виявлено односпрямовану залежність між локомоторною, дослідницькою й емоційною компонентами поведінкових реакцій та інтенсивністю метаболічних процесів ПОЛ і АОЗ у досліджуваних тканинах. Низька інтенсивність метаболічних процесів виявлена у тварин зі слабким гальмівним типом нервової системи, висока – у тварин із сильним неврівноваженим типом, середні показники притаманні групі тварин з врівноваженим типом ЦНС. Відмінність поведінкових реакцій та стану стрес-лімітуючої антиоксидантної системи за впливу обраних екстремальних чинників спричинена морфофункціональними особливостями ЦНС, порушенням біохімічних процесів у тканині мозку внаслідок відповідних змін у процесі адаптації і механізму дії важких металів на нервову систему, що потребує диференційованого підходу до корекції компенсаторно-адаптаційного процесу.

805. АНАТОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДТІКАННЯ ЛІМФИ ВІД МАЛОЇ КРИВИНИ ШЛУНКА В ЗАОЧЕРЕВИННИЙ ПРОСТІР

Федосенко М.Г., Ігнатішев М.Р., Безштанько М.А., Титаренко В.М., Ковальчук О.І., Гуменчук О.Ю.

Кафедра анатомії людини (завідувач – проф. В.Г. Черкасов)

Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, м. Київ

Дослідження проведено на 20 трупах новонароджених людини. Лімфатичні судини шлунка і весь шлях відтікання лімфи від нього до грудної протоки були ін'єктовані масами Герота та Стефаніса. Результати дослідження вказують на те, що відтікання лімфи в бік малої кривини, особливо лівої її половини, є найбільш потужним за числом, калібром направлених сюди судин і площею, з якої лімфа надходить в судини малої кривини. Виносні лімфатичні судини шлунка, що йдуть до лівої половини малої кривини, закінчуються не тільки у вузлах малої кривини, а і у вузлах, які лежать глибше – на лівій шлунковій артерії та черевному стовбурі. Вузли на лівій шлунковій артерії, і особливо черевні вузли, частково зв'язані з грудною протокою своїми виносними судинами, які утворюють кишковий стовбур грудної протоки. Але в більшості випадків виносні лімфатичні судини цих вузлів, а також вузлів біля верхнього краю і на задній поверхні тіла підшлункової залози, не беруть безпосередню участь в утворенні грудної протоки, а йдуть назад і вниз – до вузлів задньої черевної стінки, а саме: до вузлів на передній поверхні аорти позаду підшлункової залози, оточуючих зі всіх сторін лівий півмісяцевий симпатичний вузол; до вузлів на передній поверхні аорти, лежачих позаду і нижче лівої ниркової вени; до вузлів зліва від аорти, розташованих вище, позаду і нижче лівої ниркової ніжки; до вузлів між аортою і нижньою порожнистою веною, лежачих нижче лівої ниркової вени; до вузлів, лежачих позаду нижньої порожнистої вени на рівні першого та другого поперекових хребців.

806. ЗАЛЕЖНІСТЬ ФІЗІОЛОГІЧНОЇ РЕЗИСТЕНТНОСТІ ТКАНИН ЯСЕН ВІД ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЕПІФІЗА МОЗКУ

Ходоровський Г.І., Швець В.І., Ясінська О.В., Тимофійчук І.Р., Дмитренко Р.Р.

Чернівці, Україна, Буковинський державний медичний університет

Зміна тривалості фотоперіоду (14 діб утримання тварин в умовах освітлення або темряви) впливає на стан статевонезрілих самиць щурів віком 4 тижні.

В умовах тривалого освітлення («фізіологічна» епіфізектомія) в тканинах ясен статевонезрілих самиць знижувався вміст продуктів перекисного окиснення ліпідів і, особливо активність антиоксидантних ферментів: супероксиддисмутази у 5,2 рази, каталази в 2,5 рази. У плазмі крові величини зазначених показників змінилися не так суттєво, як у тканинах ясен.

В умовах тривалої темряви (стимуляція продукції мелатоніну) у тканинах ясен послабилися процеси

пероксидного окиснення ліпідів: вміст дієнових кон'югат знизився на 37,7%, малонового альдегіду на 49,2% у порівнянні з інтактними тваринами. Активність антиоксидантних ферментів була вищою ніж у самиць, що перебували в умовах постійного освітлення. У плазмі крові після перебування тварин 14 діб у темряві значно посилюється вільно радикальне окиснення ліпідів і білків.

Отже, встановлено вплив шишкоподібного тіла на проокисно-антиоксидантний гомеостаз тканин ясен (органний рівень) і відмінність його від такого в плазмі крові (організменний рівень). В інтактних тварин перебіг вільнорадикальних реакцій у тканинах ясен менш виражений і краще контролюються, ніж на рівні організму і, відповідно, антиоксидантний захист в яснах ефективніший, ніж в організмі в цілому. Пригнічення функції епіфіза тривалим освітленням суттєво знижує активність антиоксидантної системи в тканинах ясен. Стимуляція мелатонінпродукуючої функції епіфіза темрявою позитивно впливає на антиоксидантний захист тканин ясен.

80□ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЕФЕКТИ МОДУЮЧОГО ВПЛИВУ БЛОКАТОРА АЛЬФА1-АДРЕНОРЕЦЕПТОРІВ

Шалько О. І., Петришин Ю. С., Гжегоцький М. Р.

м. Львів, Україна, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, кафедра нормальної фізіології

На даний час у світовій літературі широко дискутуються ефекти антагоністів альфа-адренорецепторів щодо впливу на параметри функціональної активності кардіоваскулярної та травної систем за різних умов. Значною мірою це зумовлено важливою роллю адренергічного нейрогуморального контролю артеріального тиску при дії стрес-факторів різного генезу в забезпеченні ефективного перерозподілу кровотоку зі зниженням при цьому кровопостачання органів черевної порожнини. Водночас відомі дані щодо модулюючого впливу альфа-адреноблокаторів при забезпеченні протекторної, в т.ч. протизапальної дії, на рівні органів травної системи, застосування яких дозволяє контролювати кровопостачання на місцевому рівні, як і секреторну та моторно-евакуаторну активність.

У даній серії досліджень нами проведено моніторинг функціональної активності регуляторних систем шляхом аналізу варіабельності серцевого ритму, якісних та кількісних змін складу крові при введенні альфа1-адреноблокатора – доксазозину з метою виявлення особливостей модулюючого впливу на процеси постстресорної адаптації за дії гострого гіпобаричного гіпоксичного фактора.

Визначені нами в динаміці постстресорних змін інформативні критерії, серед яких показники варіаційної пульсометрії, статистичного аналізу, частотно-хвильові характеристики серцевого ритму, зміни лейкоцитарної формули, складу червоних клітин крові, є важливим підґрунтям для досліджень механізмів регуляторного контролю АНС на різних рівнях, в т.ч. органів травної системи, із урахуванням встановлених функціональних та терапевтичних ефектів альфа1-адреноблокатора.

808. ОСОБЛИВОСТІ МОРФОГЕНЕЗУ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА УМОВ ВПЛИВУ СОЛЕЙ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ

Шкрюба А.О., Романюк А.М.,

Сумський державний університет, кафедра патологічної анатомії, Україна

Актуальність: Високий рівень патології передміхурової залози у чоловіків, постійне зростання захворюваності на рак простати викликають підвищений інтерес до пошуку можливих етіологічних факторів захворювань передміхурової залози.

Метою даної роботи було дослідження морфологічних показників тканини передміхурової залози під впливом підвищеного споживання солей важких металів в умовах експерименту.

Матеріали і методи: дослідження було проведено на 36 безпородних щурах - самцях у віці 12 місяців. Тварини отримували дистильовану воду з комбінацією солей важких металів (цинку, міді, заліза, марганцю, свинцю, хрому). Тривалість експерименту склала 60 днів. Виготовлені гістологічні препарати тканини передміхурової залози, забарвлювали гематоксиліном та еозином, за гістохімічними методиками Ван Гізон, Гоморі, □□□-реакції.

Результати дослідження. Просвіти більшості ацинусів передміхурової залози щурів експериментальної групи не містять секрету, що свідчить про низьку морфофункціональну активність простати. Площа просвітів секреторних відділів у порівнянні з контролем збільшена на 28 %. Ацинарний епітелій сплющений, з великою кількістю епітеліально-стромальних виростів, межі клітин нечіткі. В окремих ділянках спостерігалася периацинарна запальна лімфоцитарна інфільтрація. В просвітах ацинусів знаходяться видозмінені епітеліоцити з пікноморфними ядрами. У окремих ацинусах спостерігалася метаплазія епітелію в перехідний, його проліферація з формуванням сосочкових і криброзних утворень.

Висновки: 1) Модельований мікроелементоз викликає зниження функціональної та секреторної